

Frälsning av nåd

...av nåd är ni frälsta (Ef 2:5).

Låt oss då fråga oss vad som menas med ”nåd” här. I vers 4 av detta kapitel fastslås Guds barmhärtighet och kärlek som orsaken till vår frälsning. Men här i vers 5 så lyfts nåd fram som en orsak i någon bemärkelse distinkt i förhållande till barmhärtighet och kärlek.

I 2 Mos 34:6 läser vi: ”Herren vår Gud, nåderik och barmhärtig.” Nåd är något som kan särskiljas från barmhärtighet. Nåd har samma substans som kärlek och barmhärtighet, ändå lyfter det fram något som är mer upphöjt än de två; detta uttryck ”nåd” är mer än kärlek och barmhärtighet, och överträffar dem båda.

Nåd är inte bara kärlek, utan kärlek från någon som är suverän, höjd över tid och rum, upphöjd, och som gör vad han vill, och som helt och håller själv kan välja om han vill älska eller ej.

Det kan förekomma kärlek mellan jämlikar, och den ringare kan älska den som är upphöjd; men kärlek hos den upphöjde, och hos den som är så upphöjd att han gör helt vad han själv vill, hos en sådan kallas kärleken nåd: och därför tillskrivs furstar nåd. Furstar kallas nådiga mot sina underordnade, emedan de underordnade inte kan vara nådiga mot sina furstar. Gud är ju oändligt suverän, och kan välja om han vill älska oss eller inte, att han då älskar oss, det är nåd...

Nåd utgår från den totala friheten. Gud har ingen skyldighet att älska någon, och när han älskar, älskar han fritt - det vill säga, hans kärlek orsakas eller motiveras inte av någonting hos det skapade. Därför översätts ofta ordet ”nåd,” eller ”nådefullt” hos aposteln, med att ”ge fritt och för intet.”

Comments on Ephesians 2